

Ειρήνη πᾶσι

Κίεβο, 9 Φεβρουαρίου 2022. «Χρόνια πολλά, Ειρήνα! Χρόνια πολλά! Να ζήσεις! Να τα εκατοστήσεις!»... Χίλιες ευχές ακούγονται από δω κι από κει. Ξαφνικά, η μαμά έρχεται στην κουζίνα, κρατώντας στα χέρια της μία πελώρια, πολύχρωμη τούρτα με αναμμένα κεριά, τραγουδώντας το καθιερωμένο γενέθλιο τραγούδι. Ένα πλατύ χαμόγελο απλώθηκε στο πρόσωπό μου, καθώς με πλημμύριζε η χαρά που ένιωθα εκείνη τη μέρα και το γεγονός ότι από παντού ακούγονταν γέλια και φωνές. Πώς να

φανταστώ τι με περίμενε τις επόμενες μέρες! Ήταν τα τελευταία μου γενέθλια... Τα τελευταία κανονικά γενέθλια...

Κίεβο, 24 Φεβρουαρίου 2022. Μόλις δεκαπέντε μέρες μετά τα υπέροχα γενέθλιά μου! Τίποτα δεν είναι το ίδιο. Μαύρο, καταχνιά, φωνές, κλάμα γοερό! Εκείνο το πρωί ξύπνησα απότομα, καθώς η μαμά με δυνατά κουνήματα προσπαθούσε να με σηκώσει από το κρεβάτι απεγνωσμένα. Και μόνο από την έκφραση του προσώπου της φαινόταν πως είχε κάτι σημαντικό να μου πει. Την ρώτησα κι αυτή τραυλίζοντας απάντησε: «Η Ρωσία μάς επιτέθηκε. Πρέπει να φύγουμε γρήγορα!». Προσπαθούσα να κατανοήσω τα λόγια της, όταν ξαφνικά ο μπαμπάς μπήκε στο δωμάτιο και φώναξε: «Πρέπει να φύγουμε! Το συντομότερο μάλιστα!» Δε με άφησαν να πω ούτε λέξη. Με την ψυχή στο στόμα φτιάξαμε ίσα ίσα δύο τσάντες με τα απολύτως απαραίτητα. Κλείσαμε την πόρτα του σπιτιού και εξαφανιστήκαμε, με την ελπίδα στην καρδιά ότι κάποια μέρα θα ξαναπερνούσαμε αυτό το κατώφλι.

Πόνος, ερείπια, σκοτωμοί, ατέλειωτα γιατί. Ρωτούσα συνέχεια τους γονείς μου, γιατί έγινε όλο αυτό. Στο μικρό μου μυαλούδάκι πλανιόταν συνέχεια η ίδια ερώτηση: «Γιατί κάποιος να θέλει να βλάψει κάποιον άλλο; Τι θα κερδίσει από όλο αυτό;» Γύρω μας υπήρχε το απόλυτο χάος. Σπίτια γκρεμισμένα, κραυγές, φωνές, καπνοί από παντού και άνθρωποι πεσμένοι κάτω, παρακαλώντας για ένα χέρι βοήθειας. Με αποφασιστικότητα και περιμένοντας επιτέλους μια απάντηση ρώτησα για πολλοστή φορά τους γονείς μου αυτό που με βασάνιζε. «Γιατί;» Η μητέρα χωρίς να διστάσει μου απάντησε: «Διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται...» «Γιατί;», ξαναρώτησα. «Στον βωμό του χρήματος θυσιάζονται οι λαοί», μου εξήγησε και βούρκωσε...

Έμεινα να αναρωτιέμαι. Μου ήταν αρκετά όσα είχα. Μου αρκούσε το σπίτι μου, η οικογένειά μου, η δασκάλα μου, οι συμμαθητές μου. Ήμουν εντάξει με τα παιχνίδια μου... Αναλογιζόμουν κρατώντας στα χέρια μου, το μικρό μου λούτρινο αρκουδάκι, που μου είχε χαρίσει η αγαπημένη μου νονά. Σκέψεις... ερωτήματα... μύρια γιατί... με

Κατηγορία Γ': Διήγημα

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ

βασάνιζαν, αφού δεν μπορούσα να καταλάβω το μίσος που μπορεί να κρύβει κάποιος για έναν άλλο.

Οι σκέψεις μου με βασάνιζαν. Τι άλλο με περίμενε; Άκουσα ξαφνικά τον μπαμπά να μου φωνάζει, προσπαθώντας να με ξεκολλήσει από τις σκέψεις μου: «Φτάσαμε, βιαστείτε!». Μπήκαμε στον σταθμό του τρένου, έξω από την πόλη και προσπαθούσαμε να επιβιβαστούμε στο τρένο μαζί με το απελπισμένο πλήθος των συμπατριωτών μας. Μετά από λίγη ώρα το τρένο ξεκίνησε. Είχα έναν κόμπο στο στομάχι. Το τρένο άρχισε να μετακινείται αργά. Καθώς έβλεπα έξω από το θολό τζάμι, γυρόφερναν στο μυαλό μου οι αναμνήσεις από την πόλη μου που χανόταν. Ένωθα ένοχη που άφηνα πίσω μου αυτό το σπίτι, αυτή τη γειτονιά, αυτόν τον κόσμο. Ένωθα ένοχη που τους εγκατέλειπα στον όλεθρο του πολέμου.

Τρεις η ώρα το πρωί! Επιτέλους φτάσαμε στη Γερμανία! Μακρινό ταξίδι! Ξένοι ανάμεσα σε ξένους. Μου λείπουν τα παιχνίδια, η χαρά, τα γέλια, οι βόλτες στη γειτονιά με τους φίλους... μου λείπει η ειρήνη... «ειρήνης ἐπεθυμήσαμεν».

Γερμανία, 9 Φεβρουαρίου 2023. Πλέον σε ένα μικρό διαμέρισμα που ίσα που μας χωράει. Δεν κάναμε φέτος πάρτι για τα ενδέκατά μου γενέθλια. Δεν ακούγονται γέλια, φωνές... το σπίτι δεν γέμισε κόσμο, όπως συνήθως αυτή τη μέρα. Η μαμά έρχεται στο δωμάτιό μου κρατώντας μια μικρή άσπρη τούρτα με ένα μοναχά κεράκι. Οι γονείς μου λένε συγχρονισμένα, σαν να το είχαν προγραμματισμένο «Χρόνια πολλά, Ειρήνα!» Φέρνουν την τούρτα προς το μέρος μου. Πλησιάζω τα κεριά για να τα σβήσω. Η μαμά μου ψιθυρίζει: «Κάνε μία ευχή, αγάπη μου!» «Ειρήνη πᾶσι! Ειρήνη παντού!» το φωνάζω με όλη μου τη δύναμη! Το φωνάζει και το όνομά μου!

Πηγές:

Ανδοκίδου, Περί τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, 3.3, μετάφρ. Α. Τυφλόπουλος

εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν

Επιθυμήσαμε να κάνουμε ειρήνη

Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Ειρήνη πᾶσι

Ειρήνη σε όλους

Πλάτων, Φαίδων 66c7-8.

Διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται.

Διότι ὅλοι οἱ πόλεμοι γίνονται για την απόκτηση υλικών αγαθών.